

Forslag

til

Lov om ændring af færdselsloven.

(Hyrekørsel).

Fremsat den 13. marts 1974 af *justitsministeren*.

§ 1.

I færdselsloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 123 af 9. marts 1973, som ændret ved lov nr. 363 af 13. juni 1973 og lov nr. 115 af 13. marts 1974, foretages følgende ændringer:

1. § 73 b, stk. 1, affattes således:

„Motorkøretøjer, der anvendes til hyrekørsel i henhold til bevilling (hyrevogne), må ikke benyttes til andet formål. Det gælder dog ikke, hvis bevillingen er udstedt af kommunalbestyrelsen i en kommune med under 20.000 indbyggere. Justitsministeren kan endvidere, når særlige forhold gør sig

gældende, på nærmere fastsatte vilkår gøre undtagelse fra reglen i 1. pkt.“

2. § 73 c, stk. 1, affattes således:

„I kommuner med 20.000 indbyggere eller derover skal kommunalbestyrelsen oprette holdepladser for hyrevogne. Antallet af holdepladser fastsættes af kommunalbestyrelsen under hensyn til det stedlige behov. I andre kommuner kan kommunalbestyrelsen oprette holdepladser for hyrevogne.“

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. juli 1974.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved lov nr. 363 af 13. juni 1973 blev der gennemført en række ændringer i færdselslovens regler om hyrekørsel. Loven er optaget som bilag til lovforslaget.

Hovedformålet med lovændringen har været gennemførelse af et bevillingssystem at give kommunalbestyrelsen større indflydelse på publikumsbetjeningen med hyrevogne i de enkelte kommuner og at gennemføre ensartede regler om hyrekørsel i hele landet gældende for såvel droscher som lillebiler.

Ifølge færdselslovens § 73 b, stk. 1, må motorkøretøjer, der anvendes til hyrekørsel i henhold til bevilling, ikke benyttes til andet formål, og efter § 73 c, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen i alle kommuner oprette holdepladser for hyrevogne. Justitsministe-

ren kan dispensere fra disse regler, når særlige forhold gør sig gældende.

Det har især i de mindre kommuner været vanskeligt at opfylde de i § 73 b, stk. 1, og § 73 c, stk. 1, nævnte krav. Justitsministeren kan som nævnt dispensere fra kravene, men det må, da der er tale om et stort antal kommuner, anses for mest hensigtsmæssigt ved en lovændring generelt at fritage mindre kommuner for at opfylde bestemmelserne. Efter forslaget gælder fritagelsen kommuner med under 20.000 indbyggere, d.v.s. ca. 230 af landets 277 kommuner. I de resterende kommuner bor imidlertid ca. $\frac{3}{5}$ af landets indbyggere.

Formuleringen af undtagelsesbestemmelsen i den foreslåede affattelse af § 73 b, stk. 1, medfører, at bestemmelsen ikke finder anvendelse i det storkø-